

lubujmy Boha, dokelž je wón naš přjedy lubował. Lubujmy jeho s zylkej swojej wutrobu, s zylkej swojej duschu a s zylkej swojej myšlu. Lubujmy pať tež bratra k wobswědcženju teho, so Boha lubujemy.

Proschny Boha, so by tajkemu napominanju móz spožcził: O Božo, ty by luboscž, a by naš s wěcznej luboscžu lubował, tež by naš s lutej dobrotu k sebi czahnył. Wuliwaj twoju luboscž do našchich wutrobow psches swjateho Ducha a wucz naš tebje sažo lubowacz a to wobswědczicz psches wutrobnu a džekawu bratsku luboscž a psches luboscž k wschitkim człowjekam Jesom Khrysta dla! Hamjeń.

## Na druhu njedzelu po swjatej Trojizy.

Ta hnada našeho Knjesa Jesom Khrysta a ta luboscž Boža a tón dostatk teho swjateho Ducha budž s wami wschitkimi! Hamjeń.

W sczenju sańdzeneje njedzele bymy slyšeli wot bohateho muža a khudeho Lazara. Wono nam jeneho pokasa přjedy we wulkim czasnym derjehicžu, w bohatswoje a wjeselu, potom w płomjenjach helsteho wohenja, drugeho pať přjedy w khorosczi a khudobje psched bohateho durjemi ležo, potom pať we Abrahamowym klinje sedžo. My so praschamy: kak je to pschischło? Kajke by te hrěchi, kiž je bohaty wobeschol? abo kajke je to dobre, kotrež je khudy czinił? Na woboje praschenje njenamašamy žane wotmolwjenje w tamnym Knjesowym pschirunanju, a s teho wufnjemy, so człowjeka sbože abo satamanstwo we wěcznosci po prawym njewotwisuje wot swonkonneho czinjenja człowjeka w semskim žiwjenju. Wot czoho dha wotwisuje?

To slyšimy s rošrycženja bjes Abrahamom a bohatym mužom. Bohaty prošy Abrahama, so by Lazara pošlak do jeho bratrow doma, so by jim wobswědczil, so tež njebychu pschischli na to město teje czwile. Abraham pať wotmolwi: Woni maju Mójsaša a profetow; njech tych šamych pošluchaju. Hdy budžische potajkim bohaty muž Mójsaša a profetow pošluchał, dokelž živy běšche, hdy budžische